

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1093/2022
18.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Звезданом Говедарица Царић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 10) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стефана Николића, поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Нишу Кж1 127/22 од 14.07.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 422/22 од 08.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 18.10.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стефана Николића, поднет против правноснажних решења Апелационог суда у Нишу Кж1 127/22 од 14.07.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 422/22 од 08.08.2022. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж1 127/22 од 14.07.2022. године, одбијени су као неосновани захтеви бранилаца окривљеног АА из ..., адвоката Душана Николића и адвоката Стефана Николића, за накнаду трошкова поступка насталих пред судом правног лека у предмету Кж1 127/22.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 422/22 од 08.08.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА, изјављене против решења Апелационог суда у Нишу Кж1 127/22 од 14.07.2022. године.

Против наведених правноснажних одлука, бранилац окривљеног АА, адвокат Стефан Николић, поднео је у смислу члана 485. став 1. ЗКП захтев за заштиту законитости, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, укине побијане одлуке и предмет врати на поновно одлучивање, или да решења преиначи тако што ће изабраном браниоцу окривљеног досудити трошкове у износу наведеном у захтеву.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног

одржао седницу већа, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

-захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног није основан.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Стефан Николић, у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним решењима Апелационог суда у Нишу учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на тај начин што му нису досуђени трошкови кривичног поступка на име обављених процесних радњи у поступку и у износу, а како је то определио у захтеву за доношење решења о трошковима који је поднео Апелационом суду у Нишу дана 24.06.2022. године. С тим у вези, према ставу одбране у конкретном случају, специфирани захтев браниоца окривљеног за исплату трошкова поступка достављен је суду у складу са Закоником о кривичном поступку и очигледно је био подобан основ за доношење решења о висини трошкова поступка пред судом правног лека, с обзиром да у решењу Апелационог суда у Нишу Кж1 127/22 од 28.03.2022. године, одбијањем жалбе браниоца није одлучено ко сноси трошкове поступка, па је надаље према ставу одбране, захтев за накнаду трошкова био нужен услов за доношење решења о накнади трошкова.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 267. ЗКП прописано је да о дужности плаћања трошкова кривичног поступка који настану код суда правног лека, одлучује суд сагласно члану 261. до члана 266. истог законика, док је одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко сноси трошкове поступка и колико они износе, а у ставу 2. цитиране процесне одредбе је одређено да ће судија посебним решењем одлучити само о висини трошкова, када ти подаци нису познати у моменту пресуђења.

Из списка предмета произилази да је бранилац окривљеног адвокат Стефан Николић, изабрани бранилац окривљеног, при чему је окривљени већ имао и браниоца по службеној дужности који је такође присуствовао седници другостепеног већа. Како је адвокат Стефан Николић изабрани бранилац, а оптужени је већ имао свог браниоца по службеној дужности, евентуално би он имао право да захтева накнаду трошкова кривичног поступка пред судом другог степена, а не изабрани бранилац, јер је код изабраног браниоца реч о уговорном карактеру њиховог односа, те је сам оптужени дужан да му исте надокнади, лично и без обзира на исход поступка, а у смислу члана 266. ЗКП.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стефана Николића оценио као неоснован у односу на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП и на основу члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Звездана Говедарица Царић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић